

ת"פ 5013/08 - מדינת ישראל נגד שנייר שרעבי

בית משפט השלום קריית גת

ת"פ 5013-08-11
22 Mai 2014

בפני: כב' השופט בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל
נגד
שנייר שרעבי

nocchim:

ב"כ המאשימה עו"ד - הילה דרימר

הנאשם - בעצמו

ובא כוחו עו"ד - אליגון

גמר דין

הנאשם הורשע לאחר שמייעת פרשת הריאות בכר שבויים 1.12.08, בעת שבמסגרת עבודתו, קיבלן ומנכ"ל של חברת שנייר הדרומ בע"מ, בנה גדר בגבול מגשר במושב תלמים ולצורך זאת, ביקש משני פועלים שלו לעבוד בתעלת, שנחפרה על ידי טרקטור בסמוך לקיר תומך קיימ . הקיר התומך קרס, אחד העובדים הצליח לחוץ עצמו, אף שנפגע קשה ברגלו והשני נקבע תחת הקיר ובמהמשך מת מפצעיו-עבירה בניגוד לסעיף 304 לחוק העונשין התשל"ג-1977.

כתב האישום הוגש רק בעבר למעלה מ- 3 שנים , ביום 3.8.11, וביום 9.1.14 דין הוכרע.

כפי שציינתי בהכרעת הדיון הנאשם ידע כי הקיר התומך מסוכן ולכן הוחלט להקים לידיו גדר, ובאותו יום, למרות שמנעה העבודה שלו לא הגיע לעבודה, החליט לנצל הטרקטורייסט, שעבד במקום ביישור החצר, כדי לחפור התעלה, ואת הפועלים העביר למקום אחר כדי לבצע בתעלת עבודות תפסנות לפני היציקה. הנאשם עזב המקום וכן לא נכח בעת התאוננה. השימוש המסוכן של חפירת תעלה סמוך לקיר תומך, שקיים חשש שיתמוטט, היווה סיכון שאם לא ינקטו אמצעי מיגון כגון דיפון התעלת ופיקוח על הטרקטורייסט כדי שלא יחפור קרוב מדי ליסודות הקיר התומך, הקיר יתמוטט, וכי שקרה בפועל. הנאשם לא עמד בחותמת הזריות שבח לעובדיו ובהגנה עליהם מפני סיכונים, הוא לא נקט באמצעותים סבירים כדי להרחקם מסכנה ולהזהיר מסכנה.

עמוד 1

כפי שנקבע בע"פ 119/93 לורנס שאוצר: "לב ליבת של הרשות אינה במחשבה "רעה" (המצטרפת למעשה רע) אלא דווקא חסר מחשבה מוקם בו החוק מצפה לקיומה של זו. הנה כי כן העבירה בכך שלא עברה במוחו של הנאשם מחשבה כאשר במוחו של אדם סביר הייתה עוברת מחשבה, והוא צפיפות הנזק העשי להיגרם לאחר עקב מעשה או מחדלו".

צינתי בהכרעת כי הדיונים נדחו מספר פעמים בניסיונות של פמ"ד והסגורו לאות זהות האחראי על הקמת הקיר התומך, מטעם המועצה, שקיימת אפשרות שהתרשל, וכן כי הטרקטורייסט שהועסק על ידי הנאשם, חפר קרוב מאד, ואולי אף מתחת, ליסודות הקיר התומך, ובכך תרם לקריסתו, אך ככל היותר מדובר ברשות תורמת ולא ברשותה שהוא בה לנתק הקיר הסיבתי-משפטית שבין התנהגות הנאשם לתוצאה הקשה. מайдן גיסא, מצאת כי יש בכך, יחד עם הזמן שעבר ועינוי הדין שנגרם לנายนם, להביא להתחשבות בגזר הדין.

העד אביו של המנוח על כך שבנו היה עמוד התווך של המשפחה בת-12 נפשות והמנדרס העיקרי, אדם צער, שאיבד חייו בשל זלזול שגילה הנאשם לדבורי, בח"י בנו. הוא הגיע לתביעה אזרחית והוא עדין מתנהלת ועו"ד אלצאנע המיציגו בתביעה האזרחית התיציב אף הוא ומסר כי התביעה נגד החברה, המועצה האזרחית אשכול ומושב תלמים. הוא סבור שאת הקיר הקיים החברה הכלכלית שמכחישה כל קשר.

התביעה עותרת למאסר על פי מתחם הנע בין 6 חודשים לשנה. לטענתה יש להחמיר בעונשו שכן בפועל, הוא זה שהוא הקובלן המבצע, הוא זה שניהל את העבודה, שנותן ההנחיות לעובדים ובכך סיין אותם, וכמשמעות הפר חובתו הבסיסית כלפי עובדיו, לא דאג לשיטת עבודה בטוחה, לפיקח ולואודא ביצועה.

הם סבורים כי התנהגותו מהוות הפרה קשה של חובת זהירות והתרשלות, לטעם הוא הפקיר העובדים אף לא לocket על כך אחראיות ונותה להטילה על אחרים, עדין לא מבין הפסול בהתנהגותו, וכי מדובר בהתנהגות שימושו זילות בחיי האדם ولكن האינטנס הציורי, להטיל עונש שיעביר מסר ברור, באשר לפסול בהתנהגותו וחובתו כקבילן שלו לעבטיה כי עובדיו ישבו בביתה בשלום.

הם סבורים שיש מקום להרטיע מהתופעה של זילות בביטחון העבודה מצד מעסיקים היא הפנטה לעפ"ג (חיפה) 13-06-57719 **שלום חייב מזרחי נגד מי ינקו נגד מי שענינו זהה.** שם הורשו גרים מות ברשותן, באימני ניהול עבודה ובעבירה ניגוד לתקנות הבטיחות בעבודה, הותירו צינורות בשטח ציבור בפארק, ילדים שיחקו במקום וצינור הדדר, פגע וגרם למוות של ילד בן 8. הם הודיעו ונגזר דין למאסרים שננו בין 6 חודשים בעבודות שירות ל-9 חודשים לנายนם שהייתה לו הרשעה קודמת בجرائم מוות ברשותן, פועל בניין שהועסק על ידו.

הסגור מבקש להימנע לחלוון ממאסר שכן מדובר באזורה נורמטיבי לכל דבר, בן 37, נשוי, אב ל-4, וטוען כי אף שמדובר באירוע טריги בו קופחו חייו של המנוח ז"ל, האחראיות לא מונחת רק לפתחו אלא שערמו קשיים בפניו בניסיונו למצוא האחראי, لكن לא ידוע מי בנה הקיר, איש לא מוצא את התוכניות המקוריות. לא בכדי התביעה האזרחית שהוגשה היא גם נגד האגודה השיתופית של המושב, החברה הכלכלית אליה נשלחה הודעה צד ג', והטרקטורייסט, הוא סבור שצעקהה של הרשות התחומרת בתיק מהדחתת וחובה שתהיה לה השפעה של ממש על עונשו של הנאשם שהוא אדם חיובי, שירות שירות מלא בצה"ל ביחידת מובחרת, איש שיטת 13, עושה מילאים בסירת ואף הגיע מכתב הערכה ממפקדו. כמו כן הגיע מכתב של הרבנים ניר בן ארצי ושוי בן שלום באשר לתרומתו לחברת.

הרב שי בן שלום תאר במכתבו לאחר שאביו של הנאשם נפטר, הנאשםלקח על עצמו את המשך קיומ העסק כדי שהמשפחה לא תקרוס ועשה זאת בשילוחות ובמסירות מדהימה תוך ויתור על רצונתו, שבתקופה זו היוו הנאשם כתובת שעזרה לאימו האלמנה לגיס כוחות ולדאג ללימודיהם וצריכם של אחיו הקטנים. הרב שי בן שלום שמכיר את הנאשם 30 שנה מתאר את הנאשם כאדם חשוב, בעל שיקול דעת הלומד מטעיות ומתקדם מתוך ניסיון החיים ומתוך הבנה למצוקתו של האח ורצון לתרום לקהילה ולחברה בה הוא ח'.

מאז קרות המקרה התהפקו חייו של הנאשם, ונוצרו חובות גדולים וכיום נמצא תחת צו כניסה נכסים ועומד מול תביעה אזרחית. הוא מנסה לשיקם חייו, לומד במכלה,osiים למידים בטכניון כמנהל פרויקטים ואף הגיע לתעודות הצעינות. הסניגור אף סבור שהחקירה הייתה רשלנית, ופגעה ביכולתו להתגונן.

הערך המוגן לו ניתן ביטוי בעבירה של גרים מות ברשנות הוא ערך קדושת החיים, וכשמדובר במקרים בתאונת עבודה שנגרמה בשל אי נקיטה באמצעות שיכולים היו למנוע זאת- קידמת חובה מוסרית ומשפטית לקבוע חובות עמידה בנסיבות עבודה המקדשות ערך חשוב זה, ואשר מונעותزلזול בח' אדם הבא לידי ביטוי בשיטות עבודה רשלניות שנעוודו לחסוך עלויות אך עצומות עיניהם מהמחיר הכבד המשולם בדם.

העונש הרואין בגין גטילת חיים הינו ללא ספק מאסר ורק אם הרשלנות בדרגה נמוכה, או נלוותה לה רשלנות תורמת של הקרבן או אחר, ניתן להסתפק במאסר בעבודות שירות.

לモתר לציין כי ככל שישות התביעה משה הגשת כתב האישום וגורמת לכך עינוי דין לנายน, וככל שעובר זמן ניכר ממועד ביצוע העבירה ועד מועד גזירת הדין- כן יפחית האפקט ההרטעתית של הענישה, וכך לא יМОצה הדין.

עובדות הרשלנות נעבורות בדרך כלל על ידי אנשים נורמטיביים, נעדרי עבר פלילי, ואין בכך להעיד כי בחרו בהכרח בדרך עברייןית, אך מרבית מעשי הרשלנות שתוצאתם תאונות עבודה קשה, נובעים מהתעלמות מחוויות הזיהירות, תפיסת ה"יהיה בסדר" וה"סמור", רצון לחסוך בעליות והוצאות, ושיקולים זרים המיעיבים על שיקול הדעת הנבון האמור להציב את ערך החיים לפני כל שיקול אחר.

אין ספק בעיני כי הנאשם אדם חיובי בסיסו, שעד לאירוע נihilation אורח חיים נורמטיבי והמכתבים שהומצאו ממוריו, מפקדו ובניו, מעדים על כך, אולם הוא, כרבים וטוביים אחרים, "עיגל פינוט", לא ערך בדיקה מקדמית לצורך תכנון צעדיו, העסיק עובדים ללא מנהל עבודה בשטח ולא פיקוח, סמרק על הטרקטורייסט שהעסיק מבלי שהבטיח כי אינו חופר קרוב מדי לcker, לא נקט באמצעים כלשהם למונע גלישת האדמה לתוך התעללה, לא דאג למיגון העובדים, לא הזירם, אלא הותירם לנפשם בתוך התעללה, ועזב המקום לעיסוקו. וכן אף לא שהיתה רשלנות תורמת של גורמים אחרים, בשל חלקו הארי של הנאשם, לא מצאתי כל הצדקה להימנע ממאסר, אף שמהסיבות המתוארות לעיל, תקופתו תהא קצרה וישא אותו בעבודות שירות. מайдן גיסא, למרות מצבו הכלכלי הקשה, והتبיעה האזרחית התלויה נגדו, יחויב בפייצוי עזבונו המנוח כאקט הומני וכמסר עוני חינוכי.

בהתחשב בחומרת העבירה ונסיבותיה ולאחר שקיים האינטרס הציבורי והמתחם העוני הרואין, לאחר התחשבות

בעברו הנקוי, בזמן שעבר, ברשלנות התורמת, ובנסיבות האישיות, אני דנה הנאשם לעונשים הבאים:

1. מאסר בפועל לתקופה של 5 חודשים בעבודות שירות במרכז החסד בשדרות זאתה 5 ימים בשבוע, 5 שעות יומיות, בעבודות אחיזקה וסיעום, ניהול ושרותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 5.8.14 וعليו להתייצב בשעה 00:08 במועד זה בפני מפקח על עבודות השירות לצורן קליטה והצבה במפקדת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוסס אגד מתחנה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדוח למומנה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתבתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפטע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של ריצוי העבודות ולריצוי העונש בין כותלי הכלא.

2 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שלא עבר עבירה של גרים מותם ברשלנות.

3. פיצוי לעזבון המנוח בסך 30,000 ₪ שיופקذ בכספי בהם"ש בעשרה תשלומים שווים ורכזפים החל מיום 1.10.14.

לא יעמוד באחד התשלומים במועד יעמוד כל הסכום לפירעון מיידי ויגבה כקנס.

4. קנס סמלי בסך 1000 ₪, או 20 ימי מאסר תמורה.

הकנס ישולם לא יוארך מ-1.1.15.

5. יחתום על התchiaיות בסך 25,000 ₪ להימנע מביצוע העבירה בה הורשע במשך 3 שנים מהיים.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

החלטה

העתיק ההחלטה לממונה על עבודות שירות בשב"ס.

תשומת ליבו לטעות מהותית מאוד המופיעה בסעיף 4.2 עמ' 2 בחומר הדעת, ממנו ניתן ללמוד אולי מדובר במידעumi עמוד 4

שנדון בעבר למאסר, בעוד מדובר באדם שעברו נקי לחלוטין.

ניתנה והודעה היום כ"ב אייר תשע"ד, 22/05/2014 במעמד הנוכחים.